

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 17C/148/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5115208195
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Majeriková
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2016:5115208195.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred samosudkyňou JUDr. Annou Majerikovou v právnej veci navrhovateľa : Všeobecná zdravotná poisťovňa, Mamateyova 17, Bratislava, IČO: 35 937 874, proti odporcovi : B. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. ul. XXX/XX, J. -K., štátny občan SR, o zaplatenie 1.367,25 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi istinu vo výške 1.367,25 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 1.367,25 eur od 31.10.2014 až do zaplatenia a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Navrhovateľovi súd náhradu trov konania **n e p r i z n á v a .**

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 19.3.2015 domáhal súdneho výroku, v ktorom by súd v návrh označeného odporcu zaviazal na zaplatenie sumy 1.637,25 eur a to titulom regresného nároku za poskytnutú zdravotnú starostlivosť svojmu poistencovi. Svoj nárok odôvodňovali tým, že odporca dňa 30.8.2013 fyzicky napadol Z. K. (poistenec navrhovateľa) a spôsobil viaceré zranenia, ktoré si vyžiadali lekárske ošetrovanie. Rozhodnutím Okresného súdu v Žiline 3T 11/2014 zo dňa 14.4.2014 odporca bol uznaný vinným zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví v súbehu s prečinom výtržníctva, za čo bol odsúdený a poškodený s nárokom na náhradu škody bol odkázaný na občianskoprávne konanie. Za poskytnutú zdravotnú starostlivosť svojmu poistencovi (poškodenému) v súvislosti so zranením navrhovateľ vynaložil náklady v celkovej sume 1.367,25 eur (, ústavná starostlivosť 1.049 eur, LSPP 63,71 eur, spoločné vyšetrovacie a liečebné zložky 188,09 eur, špecializovaná ambulantná starostlivosť 66,45 eur), ktoré boli odsúhlasené revíznou lekárkou. Výzvou zo dňa 17.9.2014 navrhovateľ vyzval odporcu na zaplatenie vynaložených nákladov, ktoré odporca doposiaľ neuhradil, na opakovanú výzvu zo dňa 4.12.2014 nereagoval.

Súd vyhovel žalobnému návrhu v celom rozsahu vydaním platobného rozkazu č. 17 C 148/2015-12 zo dňa 22.4.2015. Vzhľadom na to, že platobný rozkaz sa nepodarilo doručiť odporcovi do vlastných rúk, súd platobný rozkaz samostatným uznesením v súlade s ustanovením § 173 ods. 2 O.s.p. zrušil.

Odporca sa k podanému návrhu písomne nevyjadril. V priebehu konania súd vykonal rozsiahle šetrenie na zistenie pobytu odporcu. Odporcovi, ako osobe, ktorej presný pobyt sa súdu nepodarilo zistiť a ani žiadne vhodné osoby pôsobiace v jeho prostredí, preto súd samostatným uznesením rozhodol, že písomnosti určené tejto osobe sa budú doručovať uložením v súdnom spise.

Súd na základe vykonaného dokazovania, oboznámením sa so spisovým materiálom zistil skutkový stav tak, ako ho vo svojom návrhu opisoval navrhovateľ, ktorý v dôsledku zavineného konania odporcu

uplatnil právo na náhradu vynaložených nákladov na zdravotnú starostlivosť poskytnutú poistencovi sumou 1.367,25 eur. Vyčíslenie celkových nákladov mal súd preukázané v špecifikácii nákladov zdravotnej starostlivosti odsúhlasených revíznym lekárom.

Rozhodnutím Okresného súdu Žilina 3T 11/2014-79 zo dňa 14.4.2014 odporca bol uznaný vinným, že dňa 30.8.2013 v čase o 15.30 hod. v bufete Budatín napadol na stoličke sediaceho Z. K. tak, že ho zbokú kopal do temena hlavy, následne ho chytil a zhodil zo stoličky, na zemi ho kopol do tváre, ešte najmenej šesťkrát udrel päšťou do pravej časti tváre a týmto konaním, teda spáchal prečin ublíženia na zdraví v súbehu s prečinom výtržníctva, za čo bol odsúdený a poškodený s nárokom na náhradu škody bol odkázaný na občianskoprávne konanie. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 14.4.2014.

Odporca vynaložené náklady za poskytnutú zdravotnú starostlivosť i napriek výzve neuhradil.

Podľa § 42 ods. 4 písm. a) zákona č. 577/2004 Z. z. o rozsahu zdravotnej starostlivosti uhrádzanej na základe verejného zdravotného poistenia a úhradách za služby súvisiace s poskytovaním zdravotnej starostlivosti v znení zmien a doplnkov zdravotná poisťovňa má právo uplatniť voči poistencovi nárok na náhradu za poskytnutú zdravotnú starostlivosť, ak sa mu poskytla preukázateľne v dôsledku porušenia liečebného režimu alebo v dôsledku užitia návykovej látky, alebo voči tretej osobe, ak k úrazu alebo k inému poškodeniu zdravia u poistenca došlo jej zavineným protiprávnym konaním.

Podľa § 135 ods. 1 veta tretia O.s.p., je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihnutelný podľa osobitných predpisov a kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti a o zápise základného imania; súd však nie je viazaný rozhodnutím v blokovanom konaní.

Z predmetu sporu nepochybne vyplynulo, že navrhovateľ uplatnil proti odporcovi nárok na úhradu nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť tak, že k poškodeniu zdravia u jeho poistenca došlo zavineným protiprávnym konaním odporcu a rozhodnutím Okresného súdu Žilina 3T 11/2014-79 zo dňa 14.4.2014 bol odporca uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví poškodeného. Rozhodujúcou otázkou v danom prípade bolo, či navrhovateľovi podľa § 42 ods. 4 písm. a) zákona č. 577/2004 Z.z. vzniklo právo voči odporcovi (tretej osobe) na úhradu za poskytnutú zdravotnú starostlivosť a či k úrazu alebo poškodeniu zdravia došlo zavineným protiprávnym konaním odporcu. Právo postihu (tzv. regresné právo), ktorým je v danom prípade právo navrhovateľa uplatniť si voči tretej osobe nárok na úhradu nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť, je hmotnoprávnym nárokom zdravotnej poisťovne voči osobám zodpovedajúcim za škodu, pričom túto škodu musela z iného právneho dôvodu (z dôvodu spôsobenia škody treťou osobou) uhradiť spôsobom upraveným v osobitných zákonoch. Regresné právo poisťovne sa uplatňuje voči osobe zodpovedajúcej za škodu a ktorá svojím zavineným protiprávnym konaním spôsobila vznik nákladov na zdravotnú starostlivosť poskytnutú poistencovi zdravotnej poisťovne. Pokiaľ sú splnené zákonné podmienky, má zdravotná poisťovňa voči tretím osobám nárok na náhradu nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť, ktoré vynaložila. V konaní bolo nesporné, že odporca spáchal prečin ublíženia na zdraví v súbehu s prečinom výtržníctva, za čo bol odsúdený. V konečnom dôsledku ohľadom skúmania zodpovednosti odporcu, ako aj z hľadiska rozhodovania o jeho povinnosti nahradiť vzniknutú škodu, bol súd viazaný rozhodnutím súdu zo dňa 14.4.2014 v zmysle ustanovenia § 135 ods. 1 veta tretia O.s.p.. Výrok rozhodnutia o tom, že bol spáchaný trestný čin resp. prečin, však nerieši otázku rozsahu uplatňovanej výšky škody, a preto sa týmto súd zaoberal v priebehu tohto konania. V konaní bolo nepochybne preukázané to, že v príčinnej súvislosti s prečinom ublíženia na zdraví poistenca navrhovateľa došlo k majetkovej ujme na strane navrhovateľa, a to v rozsahu žalovanej sumy, ktorá predstavuje vynaložené náklady za poskytnutú zdravotnú starostlivosť v celkovej sume 1.367,25 eur a ktoré boli odsúhlasené revíznym lekárom. S poukazom na zistený skutkový stav a pri aplikácii vyššie citovaných zákonných ustanovení súd návrhu navrhovateľa v celom rozsahu vyhovel a zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 1.367,25 eur tak, ako vyplýva z výrokovej časti tohto rozsudku.

Podľa § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úroku z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Týmto vykonávacím predpisom je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z.z., ustanovenie § 3 ods. 1, ktorý stanovuje výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

V zmysle ustanovenia § 563 Občianskeho zákonníka ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právny predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal. Úroky z omeškania možno navrhovateľovi priznať iba od toho času, keď sa dlžník dostal do omeškania. Základná úroková sadzba ECB ku dňu 31.10.2014 bola 0,05 %. Súd podľa ustanovenia § 563 vychádzal z toho, že dlžník je povinný škodu nahradiť prvý deň po tom, čo ho veriteľ o splnenie požiadal. Navrhovateľ preukázal doručovanie výzvy adresovanej odporcovi, ktorú odporca v odbernej lehote neprevzal a pohľadávku neuhradil a preto súd priznal navrhovateľovi k istine i úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 31.10.2014 až do zaplatenia.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého zákonného ustanovenia účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Navrhovateľ ako úspešný účastník si náhradu trov konania uplatnil vo výške 3,30 eur ako hotové výdavky (náklady konania), avšak tieto nekonkretizoval a ani nepreukázal, a preto súd navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznal.

Podľa § 4 ods.1 písm. c/ zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v znení zmien a doplnkov, od poplatku je oslobodené súdne konanie vo veciach zdravotného poistenia, sociálneho zabezpečenia vrátane nemocenského poistenia, dôchodkového zabezpečenia, štátnych sociálnych dávok, sociálnej pomoci a poistenia v nezamestnanosti, aktívnej politiky trhu práce a garančného fondu a poskytovania zdravotnej starostlivosti. Na základe vyššie citovaného zákonného ustanovenia súd nerozhodol o povinnosti odporcu zaplatiť súdny poplatok z podaného návrhu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Žiline.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 221 ods. 1 OSP, súd rozhodnutie zruší, len ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto

samosudcu rozhodoval senát,

h) súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 OSP, skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,

d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 2 OSP, ustanovenie § 205a ods. 1 OSP sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, ktoré vznikli štátu, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).